

21 Hanna åttiofyra år

{biblink} Luk 2:36-38

Hon intar en blygsam plats i evangeliet, den gamla Hanna, och ändå en hedersplats. Denna tidsålders väsende har inte mycket till övers för äldre damer, och en stor svensk tidning, som i årtionden med intresse ägnat sig åt att svärta kristendom och kyrka, framhöll en gång med iver, att de som deltar i gudstjänsterna till stor del är gamla kvinnor. Även på kyrkligt håll händer det att mormor i gungstolen får tjäna som bild av kyrkan på ett inte helt smickrande sätt. Jag skulle vilja säga: Låt också mormor komma till tals! Hon är nämligen ofta förtrogen med den verksamhet som heter bön och förbön. Och knappast någon uppgift är viktigare just nu.

När Frälsaren föddes, var Hanna åttiofyra år. Det är tolv gånger sju: de tolv stammarnas och apostlarna tal multiplicerat med sju, som är universums tal. Apostlarna skulle ju få befallningen att predika evangelium för allt skapat. Fastän inte av Levi stam, bodde Hanna i templet, och även därför passar talet åttiofyra så bra på henne, ty Davids psalm 84 är den oöverträffade sången om ljuligheten i Herrens hus.

Den avlidne makens namn nämnes inte, utan i stället hennes far, Fanuel. Det kan tas som en antydning om att fadern haft stort inflytande på henne och att hans namn, som är samma ord som Penuel (1 Mos 32:31), hade blivit sanning i hans liv. Fanuel betyder: Guds åsyn. Efter sitt korta äktenskap var hon nu sedan många år en "rätt änka" (1 Tim 5:5), som var uthållig i sina böner, ofta under fasta, och som använde också många av nattens timmar till bön för sitt folk. Därför hade Herrens Ande mycket att meddela henne, och därför fick hon också genom andeingivelse veta, när barnet Jesus bars in i templet, och hon förmådde lika säkert som Simeon veta, vilket bland alla framburna barn som var Frälsaren.

Hon hörde själv till dem som väntade på förlossning för detta folk, säkert framför allt förlossning från syndaskuldens börda, med vilka fanns många, som tyckte att det stod väl till. Hanna kverulerade inte, i stället gick hon den inre vägen med sin sorg och oro, bönen och förbönens väg. Och när hon nu i templet talade profetiska ord om barnet på Simeons armar, nådde hennes ord alla som i likhet med henne längtade efter denna förlossning. De var de enda som kunde ta emot hennes ord.

Namnet Hanna betyder "nåd". Det är en nåd för oss att det bland oss finns sådana som Hanna. Vi behöver dem. De kan som ingen annan tala om för oss, att en Frälsare är oss given. {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 21